

Súd: Okresný súd Lučenec
Spisová značka: 8Csp/71/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6618203318
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 02. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Magdaléna Balážová
ECLI: ECLI:SK:OSLC:2019:6618203318.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Lučenec sudkyňou JUDr. Magdalénou Balážovou v spore žalobcu: Poštová banka, a.s., Dvořákovo nábřeží 4, 811 02 Bratislava, IČO: 31 348 890, zastúpený: advokátska kancelária RELEVANS s.r.o, Dvořákovo nábřeží 8A, 811 02 Bratislava, IČO: 47 232 471, proti žalovanej: I. Z., F. XX.XX.XXXX, T. F. R. XXX/X, XXX XX E., štátna občianka SR, zastúpená: JUDr. Elena Matulová, advokátka, so sídlom Ulica železničná 287/9, 987 01 Poltár, o zaplatenie sumy 7.520,03 Eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu 3.424,85 Eur, úrok z omeškania 5,05 % ročne zo sumy 3.424,85 Eur od 26.10.2015 do zaplatenia na účet vedený v Poštovej banke, a.s. IBAN: J. XXXX XXXX XXXX XXXX, variabilný symbol 9538600086 v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Súd žalobu žalobcu sčasti zaplatenia istiny 1.229,84 Eur, dlžných úrokov z istiny vo výške 2.845,69 Eur, zmluvného úroku vo výške 12,90 % ročne zo sumy 4.654,69 Eur od 01.07.2018 do zaplatenia, bankových poplatkov v sume 19,65 Eur z a m i e t a .

III. Žalobca má voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 8,92 %, o výške náhrady rozhodne sú prvej inštancie osobitným uznesením.

o d ō v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenu súdu prvej inštancie dňa 20.07.2018 domáhal voči žalovanej zaplatenia istiny 4.654,69 Eur, dlžných úrokov z istiny do 30.06.2018 vo výške 2.845,69 Eur, zmluvného úroku 12,90 % ročne z istiny 4.654,69 Eur od 01.07.2018 do zaplatenia, úroku zo omeškania 5,05 % ročne z istiny 4.654,69 Eur od 01.07.2018 do zaplatenia, bankových poplatkov v sume 19,65 Eur a náhrady trov konania. Žalobca v žalobe tvrdil, že dňa 04.04.2013 uzatvoril ako veriteľ a žalovaná ako dlžníčka zmluvu o úvere č. 9538600086, ktorej neoddeliteľnou súčasťou boli okrem iného Obchodné podmienky pre spotrebiteľské úvery, Všeobecné obchodné podmienky a sadzobník poplatkov. Žalovaná svojím podpisom na zmluve potvrdila, že sa s týmito dokumentmi oboznámila a súhlasila s ich obsahom. Na základe zmluvy žalobca poskytol žalovanej peňažné prostriedky v sume 5.000 Eur. Žalovaná sa zaviazala vrátiť žalobcovi istinu a zaplatiť úroky, poplatky a iné peňažné plnenia podľa zmluvných dokumentov. Žalovaná neplatila úver riadne a včas. V dôsledku omeškania žalovanej s plnením úveru žalobca v zmysle § 565 zák. č. 40/1964 Zb. (Občiansky zákonník) v spojení s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka vyhlásil dňa 12.10.2015 úver za predčasne splatný. Po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru žalovaná časť dlžnej sumy z úveru zaplatila. Jednotlivé splátky a spôsob ich započítania žalobca uviedol v Aktuálnom stave úveru vyhotoveného z bankového informačného systému. Poslednú čiastkovú úhradu úveru žalovaná vykonala dňa 18.02.2016. Od tohto dňa žalovaná žiadnu ďalšiu úhradu úveru nevykonala. O vyhlásení predčasnej splatnosti úveru bola žalovaná upovedomená.

2. Žalovaná sa vyjadrila k žalobe prostredníctvom zástupkyne dňa 03.09.2018 a nepoprela, že so žalobcom uzavrela zmluvu o úvere a bol jej poskytnutý úver 5.000 Eur s výškou mesačnej splátky 79,95 Eur, dátum prvej splátky bol dohodnutý do 15.05.2013, počet mesačných splátok 120, celková výška nákladov 4.319,53 Eur, dátum konečnej splatnosti 15.04.2023, priemerná RPMN na trhu 18,86 %, RPMN banky 15,22%, úroková sadzba 12,90 %, dátum každej ďalšej platby k 15. dňu v mesiaci. Zároveň bol dohodnutý základný súbor poistenia. Súčasťou zmluvy nebol rozpis splátok istiny úrokov a poplatkov. Žalobca vyhlásil dňa 12.10.2015 úver za predčasne splatný a zo žalobcom predloženého stavu úveru ku dňu 30.06.2018 vyplýva, že žalovaná v období od 15.05.2013 do 19.02.2016 uhradila žalobcovi v mesačných splátkach sumu 1.475,15 Eur ($2,5 \times 2 + 4,95 \times 16 + 75 \times 16 + 87,95 + 83 + 20$). Žalovaná tvrdila, že v zmluve ani v Obchodných podmienkach pre spotrebiteľské úvery nie sú uvedené predpoklady, ktoré boli použité pre výpočet RPMN, celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, ani výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom ku dňu 04.04.2013 (ďalej „zákon o spotrebiteľských úveroch“) zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere zatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

Žalovaná tvrdila, že dojednané poistenie schopnosti žalovanej splácať úver je neplatné, keďže jej žiadosť bola uvedená na predformulovanom tlačive, kde priamo v strednej časti zmluvy je uvedený text: „Žiadam o poistenie schopnosti splácať úver a vyhlasujem, že spĺňam podmienky pre vznik zvoleného súboru poistenia.“ Z textu zmluvy nie je zrejmé, či mala žalovaná možnosť získať pôžičku aj bez uzatvorenia poistenia; v pochybnostiach súd aplikuje výklad pre spotrebiteľa priaznivejší tak, že tento právny úkon posúdi ako neplatný, keďže je dôvodná pochybnosť, či bol vykonaný slobodne a vážne, teda vykonané platby poisťného majú byť započítané na splátky istiny.

Ročnú percentuálnu mieru nákladov (RPMN) je potrebné považovať za najdôležitejší údaj pre spotrebiteľa vzhľadom na to, že zahŕňa všetky náklady spotrebiteľa spojené s poskytnutím spotrebiteľského úveru. Je preto najlepším indikátorom posúdenia výhodnosti či nevýhodnosti úveru. Zákonodarcu v zákone o spotrebiteľských úveroch preto sprísnil obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere aj tým spôsobom, že pri povinnom údaji o RPMN pridal aj nutnosť uviesť všetky predpoklady, ktoré boli použité pre jej výpočet, pričom tieto predpoklady musia byť uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere. Aj keď v tomto prípade je v zmluve uvedená hodnota RPMN, nie sú v nej uvedené spomínané predpoklady a to dokonca ani v obchodných podmienkach, ktoré boli použité pre jej výpočet. Preto ich absencia spôsobuje ďalšiu fikciu o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru.

Podľa žalovanej nebola dostatočne naplnená informačná povinnosť žalobcu ako poskytovateľa úveru v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch. Zmluva síce obsahovala údaje o RPMN, avšak tento údaj je pre bežného spotrebiteľa nedostatočne zrozumiteľný, často uniká jeho pozornosti a môže si ho vysvetliť úplne iným spôsobom, zvlášť pokiaľ je v zmluve uvedený výlučne formou skratky. Podľa žalovanej nestačí, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere má písomnú formu a ustanovenie § 11 odsek 1 písmeno a) zákona o spotrebiteľských úveroch si nemožno vykladať tak, že musia byť kumulatívne splnené podmienky nedostatku písomnej formy a absencie niektorej z tam vymenovaných náležitostí zmluvy. Takýto výklad je bez základnej logiky a viedol by k absurdnému záveru, že by stačilo, ak by dodávateľ v zmluve uviedol len výšku spotrebiteľského úveru bez ďalších náležitostí, čo určite nebolo zámerom zákonodarcu. Citované ustanovenie sa žiada vykladať tak, že záver o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru je potrebné prijať pri nedostatku písomnej formy zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pri absencii konkrétnych obligatórných náležitostí zmluvy.

Podľa žalovanej výklad a aplikácia § 11 zákona o spotrebiteľských úveroch musí byť v súlade so zmyslom a účelom citovaného zákona. Predpísaná písomná forma musí byť zachovaná vo vzťahu k podstatným

obsahovým náležitostiam, ktoré sú vymenované v § 9 odsek 2 a § 11 odsek 1 písmeno a) citovaného zákona. Pokiaľ zmluva neobsahuje niektorú z náležitostí vymenovaných v tomto ustanovení nie je zároveň vo vzťahu k tejto náležitosti zachovaná písomná forma (rozsudok Krajského súdu Prešov č.k. 21Co 10/2015-74 zo dňa 26.11.2015). Pri závere o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru má žalobca nárok iba na rozdiel poskytnutého úveru a žalovanou zaplatenej sumy t.j. 3.524,85 Eur (5.000 Eur - 1.4375,15 Eur). Žalovaná žiadala, aby dlžnú sumu mohla zaplatiť v splátkach po 10 Eur mesačne, vždy do konca toho ktorého príslušného mesiaca, počnúc nasledujúcim mesiacom po právoplatnosti rozsudku, pretože je v ťažkej finančnej situácii, je osobou v hmotnej núdzi s dvoma maloletými deťmi a vo vysokom štádiu tretieho tehotenstva. Svedčí o tom aj skutočnosť, že jej bol priznaný nárok na poskytnutie právnej pomoci, keďže poberá dávku v hmotnej núdzi. Na pojednávaní dňa 20.02.2019 zástupkyňa žalovanej uviedla, že žalovaná bola aj v spore na tunajšom súde rozsudkom sp.zn. 4Csp/85/2018 zo 14.03.2019 v prospech Poštovej banky, a.s. zaviazaná na zaplatenie zostatku ďalšieho úveru, čím preukazovala jej ťaživú finančnú situáciu.

3. Žalobca v replike z 26.09.2018 trval na žalobe, nestotožnil sa s obranou žalovanej o tom, že úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov. Žalobca tvrdil, že s účinnosťou od 01.01.2016 došlo k zmenám v celkovej sume nákladov, pričom zmluva o úvere bola uzatvorená na základe právnej úpravy odlišnej, než je súčasná právna úprava. Interný výpočtový systém banky umožňoval v čase uzatvorenia zmluvy o úvere výpočet jednotlivých splátok anuity len v celých hodnotách bez desatinného čísla. Preto sa mohlo stať, že výška poslednej splátky bola v nulovej výške, resp. v nižšej, než výška ostatných splátok. Preplatok takto vzniknutý sa spotrebiteľovi vráti na základe 5.4 Všeobecných obchodných podmienok. Údaje uvedené v zmluve o úvere považoval za správne, podľa neho uvedenie sumy, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť nie je zavádzajúce, je presné a opakovane uvedené v zmluvnej dokumentácii tak, aby bol spotrebiteľ dostatočne informovaný o tom, akú celkovú čiastku zaplatí. Priemerný spotrebiteľ si vie spočítať dva údaje, a to výšku úveru a celkovú výšku nákladov, ktoré sú v zmluve o úvere uvedené bez akýchkoľvek pochybností, dokonca sú zvýraznené. Súčasne tvrdil, že priemerného spotrebiteľa skôr zaujíma bez toho, aby nemusel od celkovej sumy, ktorú má zaplatiť odpočítavať výšku úveru, koľko preplatí nad výšku poskytnutého úveru a preto ho zaujíma práve suma celkových nákladov spojených s úverom.

Podľa žalobcu žalovaná nesprávne zhodnotila aj povinnosť platiť poistenie započítavajúc ho do sumy mesačnej splátky. Podľa § 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch platného a účinného do 31.03.2015 sa celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom rozumeli všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok. Z gramatického výkladu citovaného zákonného ustanovenia vyplýva, že poistné je potrebné započítať do celkových nákladov len v tom prípade, pokiaľ jeho uzatvorenie bolo podmienkou na uzatvorenie zmluvy o úvere. Podľa žalobcu zmluva o úvere obsahuje všetky požiadavky, ktoré zákon o spotrebiteľských úveroch vyžaduje, vychádzajúc pritom z pre Slovenskú republiku záväzného rozsudku Súdneho dvora EÚ vo veci č. C - 42/15, Home Credit Slovakia. V predmetnom rozsudku Súdny dvor EÚ uviedol, že v prípade, „ak zmluva o úvere neobsahuje všetky náležitosti podľa čl. 10 ods. 2 Smernice, sankcia v podobe toho, že zmluva sa považuje za zmluvu bez úrokov a poplatkov je primeraná len v prípade, ak ide o okolnosť, ktorej neuvedenie môže spochybníť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku.“ Žalobca tvrdil, že zmluva o úvere obsahovala aj údaj o celkovej čiastke a pre vyjadrenie celkovej čiastky zákon používa len všeobecný vzorec súčtu výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojený so spotrebiteľským úverom. Ďalší spôsob výpočtu zákon neukladá, čo žalobca učinil v bode 2.1 zmluvy o úvere.

Písomnú zmluvu o úvere nemožno sankcionovať bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou z dôvodu absencie niektorej z náležitostí zmluvy, nakoľko ustanovenie § 11 ods. 1 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch vyžadovalo pre naplnenie sankcionovateľnosti kumulatívne splnenie dvoch podmienok, a to tak absenciu písomnej formy zmluvy ako aj niektorej z tu citovaných náležitostí. Pri hodnotení zmluvy má zvlášť zásadný význam kvalifikácia tzv. priemerného spotrebiteľa, ktorá podlieha časovým zmenám tak, ako sa úroveň informovanosti spotrebiteľa logicky postupne zvyšuje. Nie je prijateľné, aby podnikateľ niesol všetky riziká zmluvného vzťahu a spotrebiteľ neniesol fakticky žiadnu zodpovednosť. Takýto prístup by bol zneužitím práva. Pojem priemerného spotrebiteľa sa vyskytuje často v judikatúre Súdneho dvora EÚ ako aj v judikatúre slovenských súdov, ktoré pojem

priemerného spotrebiteľa vykladajú eurokonformne. K obrane žalovanej týkajúcej sa poistenia úveru tvrdil, že žalovaná v žiadosti o úver požiadala o základný súbor poistenia. Podľa Obchodných podmienok je s uzavretím poistenia spojená povinnosť platiť náklady spojené s poistením, ktorých výška je uvedená v Sadzobníku poplatkov a v Poistnej zmluve PU. Ak si klient vybral poistenie, súhlasí s tým, že akékoľvek náklady spojené s poistením sú súčasťou splátky úveru. Z Obchodných podmienok vyplýva, dobrovoľnosť uzatvorenia poistenia, nie nevyhnutnosť pre uzatvorenie zmluvy o úvere a, že poplatok za poistenie je súčasťou mesačnej splátky úveru. Podľa článku 3 zmluvy o úvere právne vzťahy neupravené v zmluve o úvere sa riadia okrem iného Obchodnými podmienkami, Sadzobníkom poplatkov, Oznámením o úrokových sadzbách a informáciami o poistení. Žalobca súčasne poukázal na zákonné ustanovenie § 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch, že do celkových nákladov patria: všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere; náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver, alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok. Zákonodarca použil podmieňovací spôsob pre zakotvenie povinnosti započítať náklady na poistné do celkových nákladov úveru. Zo znenia zákona: ak spotrebiteľ musí, aby získal, je dôvodný jediný správny záver, a to tak podľa logického ako aj gramatického výkladu, že ak spotrebiteľ nemusí navyše úver poistiť, aby ho získal, nie je zákonom daná povinnosť započítať náklady na poistné do celkových nákladov úveru. Slobodná voľba žalovanej o možnosti, no nie povinnosti, poistiť svoj úver vyplýva napríklad z Obchodných podmienok a Formulára pre štandardné informácie o spotrebiteľskom úvere.

Žalovaná bližšie nešpecifikovala, aký predpoklad výpočtu RPMN nie je obsiahnutý v zmluve o úvere. Žalobca naopak tvrdil, že zmluva o úvere obsahuje všetky predpoklady jasne a zrozumiteľne uvedené, ako napríklad počet splátok, výšku splátky, dátum splatnosti, termín o konečnej splatnosti, výšku poskytnutého úveru a podobne. Poukázal na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 9Co/83/2017 zo dňa 07.09.2017 v ktorom sa uvádza: „Z dôvodov rozsudku nie je zistiteľné, ktoré konkrétne predpoklady pre výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov nie sú v úverovej zmluve uvedené. Ročná percentuálna miera nákladov je osobitným ukazovateľom, ktorým sa vypočítava časová hodnota budúcich peňažných tokov. Hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov vychádza zo zákonom presne definovaných vstupných komponentov. To, o ktoré komponenty sa jedná vyplýva z prílohy č. 2 k zákonu č. 129/2010 Z. z. Pokiaľ niektorý z predpokladov pre výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov uvedený nie je, dôsledkom je bezúročnosť a bezpoplatkovosť veriteľom poskytnutého úveru. Musí byť však zrejmé, ktorý z predpokladov pre výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov žalobca v zmluve neuviedol.“ K námietkam žalovanej týkajúcim sa absencie rozdelenia splátky úveru na istinu, úroky a poplatky poukázal rozsudok Súdneho dvora EÚ z 09.novembra 2016 vo veci C-42/2015 Home Credit Slovakia, a.s.-Klára Bíróová a tiež na to, že otázku možnosti sankcionovať úver bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou z titulu absencie rozdelenia splátky na istinu, úroky a poplatky už skúmal aj Najvyšší súd Slovenskej republiky v uznesení sp.zn. 3Cdo 146/2017 zo dňa 22.02.2018 v ktorom uviedol: „Vychádzajúc z účelu Smernice, právnych záverov vyjadrených v Rozsudku, účelu § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z. a čiastkových právnych záverov vyjadrených vyššie dovolací súd uzatvára, že predmetné ustanovenie je potrebné interpretovať tak, že nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba tej ktorej anuitnej splátky. Pokiaľ predmetné ustanovenie zákona č. 129/2010 Z.z. hovorí o výške, počte, termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, je potrebné ho eurokonformne vykladať tak, že sa tým neustanovuje povinnosť uviesť požadované informácie vo vzťahu ku každej položke (t.j. istine, úrokom a iným poplatkom) osobitne, ale len ich uvedenie v súhrne ku splátke, ktorá zahrňuje istinu, úroky a iné poplatky. Vyššie uvedené interpretačné prístupy a právne závery najvyššieho súdu sa vzťahujú na právny stav v čase, ktorý bol rozhodujúci pre posúdenie správnosti dovolaním napadnutého rozhodnutia. Treba však uviesť, že zákonom z 12. októbra 2017 č. 279/2017 Z.z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony, došlo k zmene (medziiným) ustanovenia § 9 ods. 2 písm. i/ zákona č. 129/2010 Z.z. v tom zmysle, že sa v ňom s účinnosťou od 1. mája 2018 slová „a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“ nahrádzajú slovami „frekvenciu splátok a“.

V dôvodovej správe k tomuto zákonu sa uvádza, že vypustenie náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere bolo nevyhnuté so zreteľom na závery vyjadrené v Rozsudku.

Od uvedeného dňa sa teda legislatívne pregnantnejším vyjadrením odstráni možnosť rôzneho výkladu predmetného ustanovenia, ktorú bolo - podľa názoru vec prejednávajúceho senátu najvyššieho súdu - možné (a potrebné) preklenúť už podľa doterajšej právnej úpravy jeho eurokonformným výkladom.“

Žalobca preto považoval za absolútne dostatočné a v súlade so zákonom, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje vyčíslenie istiny, úroku a poplatku a zároveň určuje počet, výšku a termíny splatnosti jednotlivých splátok, ktorými sa má táto celková čiastka splatiť.

4. Žalovaná v duplike zo dňa 10.12.2019 trvala na tom, že poskytnutý úver je bezúročný a bez poplatkov, že žalobca v žiadnom prípade nemá nárok na zaplatenie zmluvného úroku vo výške 12,90 % ročne zo sumy istiny a poukázala na rozsudok Krajského súdu Nitra sp.zn. 9Co/159/2017 zo dňa 10.05.2018 a Okresného súdu Rožňava sp.zn. 6Csp/28/2018 zo dňa 03.07.2018. Zdôraznila, že po vyhlásení celého úveru za splatný sa istina zmluvne neúročí a žalobcovi prislúcha len úrok z omeškania. Uvedené vyplýva z podstaty zmluvného úroku, ktorá je odplatom za používanie finančných prostriedkov, ktoré sa poskytujú dlžníkovi do doby splatnosti. Po vyhlásení splatnosti nie je oprávnený požadovať aj zmluvne dohodnuté úroky, ale iba úroky z omeškania. Pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania žiadala, aby súd vychádzal z ustanovenia § 257 zák. č. 160/2015 Z.z. (Civilný sporový poriadok, ďalej „C.s.p.“) a žalobcovi trovy konania nepriznal. Za výnimočné okolnosti hodné osobitného zreteľa považovala sociálnu situáciu, nedostatok finančných prostriedkov na zaplatenie týchto trov.

5. Pojednávania dňa 20.02.2019 sa žalobca nezúčastnil, ospravedlnil neúčast' na pojednávaní s poukazom na dôvod hospodárnosti a k návrhu žalovanej, aby mohla dlžnú sumu platiť v splátkach po 10 Eur uviedol, že ho nemožno akceptovať, lebo žalovaná mala svoj dlh uhradiť najneskôr do 15.04.2023, čo bol termín konečnej splatnosti úveru. Je len na žalovanej, aby svoj dlh uhradila najneskôr do uvedeného dátumu a v splátkach vo výške 10 Eur by ho platila minimálne ďalších 38 rokov a to len istinu úveru. Žalovaná pritom neprejavila ani dobrú vôľu v tom, aby dlh splácala aj v priebehu súdneho konania. Umožniť je splácanie dlhu by odporovalo dobrým mravom, nakoľko je zrejmé, že nebolo vôľou žalobcu poskytnúť úver so splatnosťou 50 rokov (žalovaná mala dohodnutú dobu splácania úveru 120 mesiacov). Súčasne žalovaná žiadnym spôsobom nepreukázala nepriaznivú finančnú situáciu a samo tvrdenie nie je dôkazom. Žalobca naďalej trval na žalobe a na tom, aby mu súd priznal aj zaplatenie zmluvného úroku 12,90 % ročne z istiny po predčasnej splatnosti úveru až do zaplatenia. Poukázal na § 497, § 503 ods. 3 a § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka. Citoval aj viaceré rozsudky súdov Slovenskej republiky a osobitne rozsudky Najvyššieho súdu Českej republiky (sp.zn. 32Cdo 3830/2014, sp.zn. 31Cdo 2851/1999, sp.zn. 32Cdo 2782/1999, sp.zn. 29Cdo 2606/2000, sp.zn. 33Cdo 113/2008) ktorými bol nárok na zmluvný úrok po zosplatnení úveru veriteľom priznaný. Doplnil, že zosplatnenie úveru je právom veriteľa jednostranne zmeniť termín splatnosti úveru z dôvodu, že dlžník poruší svoju povinnosť. Zosplatnenie úveru je tak následkom porušenia povinnosti dlžníka riadne a včas uhradiť splatnú časť úveru, čím dochádza k strate výhody úhrady úveru v splátkach a dlžník je povinný uhradiť celú výšku úveru v jednorazovo a nie po častiach. Pokiaľ pred časom vyhlásenia predčasného splatenia úveru v prípade omeškania dlžníka s úhradou je možné od neho požadovať tak zmluvný úrok, ako aj úrok z omeškania, vzniká otázka, z akého dôvodu po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru sa javí vzťah medzi dvoma úrokmi, zmluvným a zákonným z omeškania iný. Ide o totožné právne i skutkové situácie, ktoré nemožno posudzovať rozdielne. Súd by odmietnutím priznania zmluvného úroku konal v rozpore s právnou zásadou, že nikto nemôže mať prospech z vlastného protiprávneho konania. Ak zosplatnením úveru dlžník získa nedôvodnú výhodu v tom, že nie je povinný platiť zmluvný úrok, hoci táto skutočnosť je následkom protiprávneho konania dlžníka, súd bude konať v rozpore s uvedenou právnou zásadou. Súd pojednával v neprítomnosti žalobcu v súlade s ustanovením § 180 C.s.p.

6. Súd na základe skutkových tvrdení žalobcu, popretím skutkových tvrdení žalovanou, prečítaním zmluvy o úvere, Všeobecných obchodných podmienok, obchodných podmienok pre úver - pôžičkanabývanie, sadzobníka poplatkov platného od 01.01.2013, Aktuálneho stavu úveru ku dňu 30.06.2018, upozornenia - Výzvy na splatenie dlžnej časti úveru z 28.09.2015, výzvy o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru zo dňa 12.10.2015, ako aj listinných dôkazov tvoriacich súdny spis, zistil tento skutkový stav:

7. Dňa 04.04.2013 uzavrel žalobca so žalovanou zmluvu o úvere pôžičkanabývanie č. 9538600086 predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru 5.000 Eur, ktorý sa žalovaná zaviazala splácať v 120 mesačných splátkach vo výške 79,95 Eur. Dátum prvej splátky bol 15.05.2013, konečná splatnosť 15.04.2023, úroková sadzba 13,9 % ročne, splatnosť splátky 15.deň v mesiaci, priemerná RPMN 18,86 %, RPMN 15,22 %, celková výška nákladov 4.319,53 Eur.

8. Upozornením - výzvou na splatenie dlžnej časti úveru zo dňa 28.09.2015 žalobca žalovanej oznámil, že podstatným spôsobom porušila ustanovenia zmluvy o úvere a Obchodných podmienok a upozornil ju, že ku dňu 25.09.2015 je pohľadávka banky zo zmluvy o úvere viac ako 3 mesiace po lehote splatnosti vo výške 451,15 Eur a vyzvala žalovanú, aby ju zaplatila do 15 kalendárnych dní od doručenia výzvy, inak použije ustanovenie § 565 Občianskeho zákonníka a vyhlási úver za predčasne splatný v zmysle zmluvy o úvere a Obchodných podmienok. Výzva bola odovzdaná na poštovú prepravu dňa 28.09.2015 (podací hárok č. EPH005370406). Keďže žalovaná v stanovenej lehote dlžné splátky nezaplatila, žalobca výzvou na úhradu dlžnej sumy zo dňa 12.10.2015 oznámil žalovanej že úverová pohľadávka sa ku dňu 12.10.2015 stáva predčasne splatnou v celom rozsahu. Výška dlžnej sumy bola nasledujúca: dlžná istina 4.654,69 Eur, úrok 574,97 Eur, poplatky za upomienky 39,65 Eur, poistné 0, dlžná suma spolu 5.269,31 Eur a žalobca ju vyzval, aby ju zaplatila v lehote 10 kalendárnych dní od doručenia tejto výzvy. Výzva bola daná na poštovú prepravu dňa 13.10.2015 (podací hárok č. EPH005474806).

9. Z listiny Aktuálny stav úveru ku dňu 30.06.2018, ako aj z vyjadrení strán sporu mal súd preukázané, že žalovaná doposiaľ žalobcovi zaplatila sumu 1.475,15 Eur.

10. Zmluva o úvere, na základe ktorej žalobca uplatňuje svoj nárok je zmluvou o úvere v zmysle § 497 a nasl. zák. č. 513/1991 Zb. (Obchodný zákonník), táto zmluva patrí medzi absolútne obchody v zmysle § 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka a teda sa na ňu vzťahujú ustanovenia Obchodného zákonníka, pretože žalobca poskytol úver v rámci predmetu svojho podnikania a žalovaná v čase poskytnutia úveru nebola podnikateľkou a na účely podnikania úver neprijala, strany spĺňajú definíciu veriteľa a spotrebiteľa v zmysle § 2 písm. a), b) zákona o spotrebiteľských úveroch a zmluva zo dňa 04.04.2013 je zmluvou o spotrebiteľskom úvere podľa § 2 písm. d) citovaného zákona a úver ňou poskytnutý je spotrebiteľským úverom. Zároveň obe strany spĺňajú definíciu dodávateľa a spotrebiteľa podľa § 52 ods. 3 a 4 Občianskeho zákonníka a táto zmluva je spotrebiteľskou zmluvou v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, ktoré ustanovenia sa aplikujú aj v obchodnoprávných vzťahoch.

11. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

12. Podľa § 52 zák. č. 40/1964 Zb. (Občiansky zákonník) ku dňu 04.04.2013, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

13. Podľa § 1 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu 04.04.2013, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

14. Podľa § 2 písm. a), b) zákona o spotrebiteľských úveroch, v znení účinnom ku dňu 04.04.2013, na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, 5a), b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

15. Podľa § 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch, v znení účinnom ku dňu 04.04.2013, zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

16. Podľa § 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch, v znení účinnom ku dňu 04.04.2013, ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

17. Podľa § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, v znení účinnom ku dňu 04.04.2013, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),
- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

18. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že žalobca a žalovaná uzavreli dňa 04.04.2013 zmluvu o úvere, ktorá je spotrebiteľskou zmluvou podľa Občianskeho zákonníka. Z tohto dôvodu súd pristúpil ku kontrole zmluvných podmienok a obsahových náležitostí spotrebiteľskej zmluvy tak, ako to ustanovuje § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, pričom dospel k záveru, že zmluva nezodpovedá ustanoveniu § 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch, ktoré vyžaduje, aby zmluva obsahovala ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Na základe zmluvy bol žalovanej poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 5.000 Eur, ktorý sa zaviazala splatiť v 120 mesačných splátkach po 79,95 Eur, teda celkovo mala žalobcovi zaplatiť sumu 9.594 Eur (120 x 79,95 Eur). Podľa zmluvy bol úver poskytnutý zo základným súborom poistenia. V zmysle čl. 10 bodu 10.3 Obchodných podmienok náklady spojené s poistením sú súčasťou splátky úveru. Celkovú výšku nákladov žalobca v zmluve vyčíslil 4.319,53 Eur, teda celková suma, ktorú mala žalovaná uhradiť, podľa týchto údajov predstavovala 9.319,53 Eur (celková výška nákladov + istina). Z uvedeného je zrejmé, že v zmluve o úvere sú uvedené nesprávne údaje týkajúce sa úveru, pretože celková výška nákladov je nižšia v sume 4.319,53 Eur, pričom v skutočnosti predstavovala sumu 4.594 Eur (9.594 - 5.000).

19. Na základe dokazovania je preukázané tvrdenie žalovanej v tom, že v zmluve o úvere je nesprávne uvedená ročná percentuálna miera nákladov (ďalej len „RPMN“) pretože tá zohľadňuje aj celkové náklady, ktoré je žalovaná povinná uhradiť. Po prepočte na verejne dostupných kalkulačkách (na portáli finančnej osvetly a ochrany finančného spotrebiteľa MS SR) súd zistil, že RPMN v zmluve o úvere je uvedená nesprávne, v neprospech spotrebiteľa, keďže správna výška RPMN v zmluve o úvere pri výške úveru 5.000 Eur a počte splátok 120 vo výške 79,95 Eur je 15,48 % (v zmluve uvedená RPMN 15,22 %). Možno teda konštatovať, že tak celková výška nákladov, ako aj RPMN je v zmluve uvedená nesprávne, v neprospech spotrebiteľa, čo má za následok, že poskytnutý úver je bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 písm. b) a d) zákona o spotrebiteľských úveroch.

20. Po vykonanom dokazovaní súd vyhodnotil žalobu žalobcu ako čiastočne dôvodnú a zaviazal žalovanú na zaplatenie sumy 3.424,85 Eur, ktorá predstavuje rozdiel medzi sumou poskytnutého úveru žalovanej 5.000 Eur a sumou zaplatenou žalovanou 1.475,15 Eur. Rozdiel týchto súm predstavuje výšku nároku žalobcu v podobe neuhradenej istiny poskytnutého úveru. Vo zvyšnej časti súd žalobu žalobcu ako nedôvodnú zamietol.

21. Podľa § 517 ods. 1 prvá veta a ods. 2 Občianskeho zákonníka ak dlžník svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis (nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z.z.).

22. Podľa ustanovenia § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka platného a účinného od 01. februára 2013 je výška úroku z omeškania o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky 2) platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

23. Žalovaná je v omeškaní so splnením peňažného dlhu, preto súd žalobcovi priznal aj uplatnený úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne z dlžnej sumy odo dňa 26.10.2015 do zaplatenia čo je nasledujúci deň po uplynutí lehoty 10. kalendárnych dní v oznámení o predčasnej splatnosti úveru, odkedy priznanie úroku z omeškania žiadal žalobca v žalobe.

24. Pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania súd vychádzal z § 262 ods. 1 C.s.p. z ktorého vyplýva, „O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.“ Súd pri svojom rozhodovaní aplikoval zásadu zodpovednosti za výsledok (zásadu úspechu) vyplývajúcu z § 255 ods. 2 C.s.p. z ktorého vyplýva, „Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.“

V tomto prípade mal žalobca v konaní čiastočný úspech v rozsahu 8,92 % v ktorom má nárok na náhradu trov konania.

25. Podľa § 232 ods. 3 C.s.p. lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu. V súlade s citovaným zákonným ustanovením súd rozhodol o povinnosti žalovanej zaplatiť dlžnú sumu a úrok z omeškania v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Nepovolil žalovanej dlžnú sumu zaplatiť v splátkach, ani nepovažoval za dôvodné určiť jej na zaplatenie dlhšiu lehotu preto, lebo síce tvrdila, že je v ťaživej sociálnej situácii, má vyživovaciu povinnosť k trom maloletým deťom, ale zjavne je veľmi zadĺžená (viď spor na tunajšom súde sp.zn. 4Csp/85/2018 s týmto istým veriteľom) a tiež preto, že žalovaná poslednú čiastočnú úhradu úveru vykonala pred tromi rokmi a odvtedy sa ani len nepokúsila aspoň čiastočne obnoviť svoju platobnú disciplínu.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní odo dňa doručenia písomného vyhotovenia rozsudku na Okresný súd Lučenec, Dr. Herza 14, 984 37 Lučenec.

Odvolanie je potrebné predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde, a aby každá strana sporu dostala jeden rovnopis odvolania. Ak strana sporu nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jej trovy.

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 Civilného sporového poriadku, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 Civilného sporového poriadku, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 Civilného sporového poriadku, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Podľa § 367 ods. 1 Civilného sporového poriadku, ak podá ten, kto je na to oprávnený, včas odvolanie, nenadobúda rozhodnutie právoplatnosť, dokiaľ o odvolaní právoplatne nerozhodne odvolací súd.

Podľa § 367 ods. 2 Civilného sporového poriadku, ak sa rozhodlo o niekoľkých právach so samostatným skutkovým základom alebo ak sa rozhodnutie týka niekoľkých subjektov a ide o samostatné spoločenstvo podľa § 76 a odvolanie sa výslovne vzťahuje len na niektoré práva alebo na niektoré subjekty, nie je právoplatnosť výroku, ktorý nie je napadnutý, odvolaním dotknutá. To neplatí, ak od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol výslovne dotknutý, alebo ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

Podľa § 367 ods. 3 Civilného sporového poriadku, právoplatnosť ostatných výrokov nie je dotknutá ani vtedy, ak odvolanie smeruje len proti výroku o trovách konania, o príslušenstve pohľadávky, o jej splatnosti alebo o predbežnej vykonateľnosti.

Podľa § 368 Civilného sporového poriadku, osoba oprávnená podať odvolanie sa môže odvolania vzdať. Vzdať sa odvolania možno len voči súdu, a to až po vyhlásení rozhodnutia.

Podľa § 369 ods. 1 Civilného sporového poriadku, dokiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak odvolateľ vzal odvolanie späť, nemôže ho podať znova.

Podľa § 369 ods. 2 Civilného sporového poriadku, ak odvolateľ vezme odvolanie späť, právoplatnosť napadnutého rozhodnutia nastane, ako keby k podaniu odvolania nedošlo. Lehoty, ktoré majú plynúť od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia, plynú v takom prípade od právoplatnosti uznesenia o zastavení odvolacieho konania.

Podľa § 369 ods. 3 Civilného sporového poriadku, ak sa odvolanie, o ktorom nebolo rozhodnuté, vzalo späť, odvolací súd odvolacie konanie zastaví.

Podľa § 369 ods. 4 Civilného sporového poriadku, ak sa odvolanie vzalo späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.